

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2020. gada 8. oktobrī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva (ES) 2015/1535 – 1. pants – Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā – Jēdziens “tehniski noteikumi” – Azartspēles – Vietējais nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju – Nodokļu tiesiskais regulējums – Nepaziņošana Eiropas Komisijai – Iespēja atsaukties attiecībā pret nodokļu maksātāju

Lietā C-711/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru *Verwaltungsgerichtshof* (Administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 3. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 25. septembrī, tiesvedībā

Admiral Sportwetten GmbH,

Novomatic AG,

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

pret

Magistrat der Stadt Wien,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG un AKO Gastronomiebetriebs GmbH vārdā – W. Schwartz, Rechtsanwalt,*
- *Magistrat der Stadt Wien vārdā – S. Bollinger, pārstāve,*
- *Austrijas valdības vārdā – J. Schmoll un C. Drexel, pārstāves,*

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck*, kā arī *J.-C. Halleux* un *S. Baeyens*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Vlaemminck* un *R. Verbeke*, *avocats*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *J. Gomes de Almeida*, kā arī *A. Pimenta*, *P. Barros da Costa* un *A. Silva Coelho*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Jauregui Gomez* un *M. Noll-Ehlers*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV 2015, L 241, 1. lpp.), 1. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Admiral Sportwetten GmbH*, *Novomatic AG* un *AKO Gastronomiebetriebs GmbH* (turpmāk tekstā visas kopā – “*Admiral* u.c.”), no vienas puses, un *Magistrat der Stadt Wien* (Vīnes pašvaldība; turpmāk tekstā – “Vīnes pašvaldība”), no otras puses, attiecībā uz nodokļa par derību automātiem samaksu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta b)–f) apakšpunkts ir formulēts šādi:

“1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

- b) “pakalpojums” ir jebkāds Informācijas sabiedrības pakalpojums, tas ir, jebkāds pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.

Šajā definīcijā:

- i) “no attāluma” nozīmē, ka pakalpojumu sniedz bez vienlaicīgas pušu klātbūtnes;
- ii) “ar elektroniskiem līdzekļiem” nozīmē, ka pakalpojumu nosūta un galamērķī saņem ar elektroniskas apstrādes (ietverot digitālu kompresiju) un datu uzglabāšanas aparatūras palīdzību un ka to pilnībā pārraida, nosūta un saņem pa vadiem, pa radio ar optiskiem vai citiem elektromagnētiskiem līdzekļiem;
- iii) “pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma” nozīmē, ka pakalpojumu sniedz, pārraidot datus pēc individuāla pieprasījuma.

Norādošs to pakalpojumu saraksts, uz kuriem neattiecas šī definīcija, ietverts I pielikumā;

- c) “tehniska specifikācija” ir specifikācija, kas ietverta dokumentā, kurš nosaka ražojuma nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību, drošību vai izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas ražojumam atbilstīgi nosaukumam, ar kuru ražojumu pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaužu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu un atbilstības izvērtēšanas procedūrām.

[..];

- d) “citas prasības” ir prasība, kas nav tehniska specifikācija, kas izvirzīta ražojumam, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē [tā] dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas pārstrādāšanas, atkārtotas izmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt ražojuma sastāvu vai īpašības, vai tā realizāciju;
- e) “noteikumi par pakalpojumiem” ir vispārīga rakstura prasība attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas uzsākšanu un veikšanu b) apakšpunkta nozīmē, jo īpaši – noteikumi par pakalpojumu sniedzēju, pakalpojumiem un pakalpojumu saņēmēju, izņemot noteikumus, kas nav paredzēti minētajā apakšpunktā noteiktajiem pakalpojumiem.

[..];

- f) “tehniskie noteikumi” ir tehniskas specifikācijas un citas prasības vai noteikumi par pakalpojumiem, ietverot attiecīgus administratīvus noteikumus, kuru ievērošana ir obligāta, *de jure* vai *de facto*, tirdzniecības, pakalpojumu sniegšanas, pakalpojumu sniedzēja izveidošanas vai izmantošanas gadījumā kādā dalībvalstī vai lielā tās daļā, kā arī dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, izņemot 7. pantā minētos, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu vai arī aizliedz veikt uzņēmējdarbību kā pakalpojumu sniedzējam.

De facto tehniski noteikumi ietver:

- i) dalībvalsts normatīvos un administratīvos aktus, kas attiecas vai nu uz tehniskām specifikācijām, vai citām prasībām, vai uz noteikumiem par pakalpojumiem, vai uz profesionāliem kodeksiem vai praksi, kas savukārt attiecas uz tehniskām specifikācijām vai citām prasībām, vai uz noteikumiem par pakalpojumiem, atbilstība kuriem tiek pielīdzināta atbilstības prezumpcijai iepriekšminēto normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem;
- ii) brīvprātīgus nolīgumus, kuros valsts iestāde ir līgumslēdzēja puse un kas vispārīgās interesēs paredz atbilstību tehniskām specifikācijām vai citām prasībām, vai noteikumiem par pakalpojumiem, izņemot publisko iepirkumu konkursu noteikumus;
- iii) tehniskas specifikācijas vai citas prasības, vai noteikumus par pakalpojumiem, kas saistīti ar fiskāliem vai finansiāliem pasākumiem, kas ietekmē ražojumu vai pakalpojumu patēriņu, veicinot atbilstību šādām tehniskām specifikācijām vai citām prasībām, vai noteikumiem par pakalpojumiem; tehniskas specifikācijas vai citas prasības, vai noteikumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar valstu sociālā nodrošinājuma sistēmām, nav ietverti.

[..]”

- 4 Šīs direktīvas 5. panta 1. punktā ir paredzēts:

“1. Saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu – tādā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja minētais pamatojums jau nav paskaidrots projektā.

[..]

Attiecībā uz šīs direktīvas 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta otrās daļas iii) punktā minētajām tehniskajām specifikācijām vai citām prasībām, vai noteikumiem par pakalpojumiem Komisijas vai dalībvalstu komentāri vai sīki izstrādāti atzinumi var attiekties vienīgi uz aspektiem, kas var kavēt tirdzniecību vai, attiecībā uz noteikumiem par pakalpojumiem, pakalpojumu brīvu apriti vai pakalpojumu sniedzēju tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un nevis uz pasākumu fiskālajiem vai finansiālajiem aspektiem.”

- 5 Minētās direktīvas I pielikumā ir iekļauts “norādošs pakalpojumu saraksts, uz kuriem neattiecas 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā daļa”. Šā pielikuma 1. punkta d) apakšpunktā ir noteikts:

“1. Pakalpojumi, ko nesniedz “no attāluma”

Pakalpojumi, ko sniedz pakalpojumu sniedzēja un saņēmēja fiziskā klātbūtnē pat tad, ja tā saistīta ar elektronisku ierīču izmantošanu:

[..]

d) elektroniskās spēles, kas pieejamas videopasāžā, klientam klātesot.”

Austrijas tiesības

- 6 2016. gada 4. jūlija *Gesetz über die Einhebung einer Wettterminalabgabe, Wiener Wettterminalabgabegesetz* (Vīnes Likums par derību termināļu nodokli) (*LGBl. I*, 32/2016; turpmāk tekstā – “*WWAG*”) 1. pantā lietas faktu rašanās laikā spēkā esošajā redakcijā ir noteikts:

“Derību termināļu nodoklis ir maksājams par derību termināļiem, kuri tiek ekspluatēti Vīnes pilsētas teritorijā.”

- 7 Saskaņā ar minētā likuma 2. panta “Definīcijas” 1. punktu:

“Šajā likumā:

- 1) “derību terminālis” – konkrētā vietā izvietota derību pieņemšanas vieta, kas ar datu pārraides vadu ir savienota ar bukmeikeru vai totalizatora turētāju un ļauj personai tieši piedalīties derībās;

[..].”

- 8 Šī likuma 3. pants “Nodokļa apmērs” ir izteikts šādi:

“Nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju par katru derību termināli un sākušos kalendāro mēnesi ir 350 EUR.

[..].”

- 9 *WWAG* 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Par darbību vai bezdarbību, kuras rezultātā notiek izvairīšanās no nodokļa, kā par administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu apmērā līdz 42 000 EUR; ja naudas sodu nevar piedzīt, to aizstāj ar brīvības atņemšanas sodu līdz sešām nedēļām. Izvairīšanās ilgst, līdz nodokļa maksātājs veic pašaprēķinu vai nodokļu iestāde nosaka nodokli ar lēmumu. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 *Admiral* u.c. veic darbību saistībā ar derību termināļu ekspluatāciju. Precīzāk sakot, *Admiral Sportwetten* uzstāda šādus termināļus, *Novomatic* ir to īpašniece un *AKO Gastronomiebetriebs* pieder telpas, kuras tiek izmantotas šo termināļu ekspluatācijai.
- 11 Sākot no 2016. gada augusta, *Admiral* u.c. vērsās Vīnes pašvaldībā ar mērķi panākt, lai strīdīgā nodokļa summa tiktu noteikta 0 EUR apmērā, jo nepastāvēt nodokļa maksāšanas pienākums.
- 12 Ar 2016. gada 31. oktobra lēmumu Vīnes pašvaldība noteica, ka šā nodokļa summa, kas *Admiral* u.c. ir jāmaksā attiecībā uz katru mēnesi un katru termināli par 2016. gada septembri un oktobri, sasniedz 350 EUR. Ar 2017. gada 2. janvāra un 24. jūlija lēmumiem šī pati summa tika noteikta par laikposmu no 2016. gada novembra līdz decembrim, kā arī par laikposmu no 2017. gada janvāra līdz jūnijam.
- 13 *Admiral* u.c. katra cēla prasību attiecībā uz šiem lēmumiem, apgalvojot, ka WWAG ietvertie noteikumi par derību termināļu nodokli ir uzskatāmi par tehniskiem noteikumiem, kuru projekts ir nekavējoties jāpaziņo Komisijai atbilstoši Direktīvas 2015/1535 5. panta 1. punktam.
- 14 *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa, Austrija) 2018. gada 23. augustā noraidīja minētās prasības, jo tā konstatēja, ka šie noteikumi nav uzskatāmi par tehniskiem noteikumiem. Sūdzību, ko par šo spriedumu *Admiral* u.c. iesniedza *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucionālā tiesa, Austrija), minētā tiesa atteicās izskatīt.
- 15 *Admiral* u.c. 2018. gada 23. augustā iesniedza revīzijas sūdzību *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) par *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) nolēmumu.
- 16 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa norāda – ja WWAG noteikumi būtu jākvalificē kā “tehniskie noteikumi” Direktīvas 2015/1535 izpratnē, pienākuma iepriekš šos noteikumus paziņot Komisijai neievērošana radītu tādas sekas, ka būtu aizliegta strīdīgā nodokļa iekasēšana, un rezultātā būtu jākonstatē, ka nepastāv revīzijas sūdzības iesniedzējas nodokļa maksāšanas pienākums.
- 17 Runājot par “tehnisku noteikumu” kvalifikāciju Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē, iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai gan WWAG ir iekļauta atsauce uz derību termināļiem, tas tomēr nereglamentē derību termināļu konkrētās iezīmes – tādējādi tas nav uzskatāms par “tehnisku specifikāciju”.
- 18 Citējot Tiesas judikatūru par “citu prasību” kategoriju, iesniedzējtiesa norāda – kaut arī WWAG nav iekļauti aizliegumi, tomēr šā tiesiskā regulējuma mērķis līdzās nodokļu uzlikšanai ir šāda veida derību mazināšana; tādējādi, ņemot vērā patērētāju aizsardzības mērķi, nevar tikt izslēgts, ka tas attiecas uz produkta dzīves ciklu pēc tā laišanas tirgū, – tas var tieši ietekmēt derību termināļu tirdzniecību. Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka šo termināļu skaits Vīnē pēc būtības ir palicis nemainīgs.
- 19 Runājot par kategoriju “noteikumi par pakalpojumiem”, iesniedzējtiesa atzīmē, ka tā attiecas tikai uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Iesniedzējtiesas ieskatā – to pašu apsvērumu dēļ, kuri ir pausti attiecībā uz “citām prasībām”, – nešķiet izslēgts, ka WWAG noteikumi var būt kvalificējami kā “noteikumi par pakalpojumiem”, jo tie var attiekties uz informācijas sniegšanu par iespējamām derībām un tādu derību noslēgšanu, kura ir saistīta ar derību termināļu ekspluatāciju.
- 20 Runājot par kategoriju “aizliegumi”, iesniedzējtiesa uzskata, ka WWAG noteikumi neietilpst minētajā kategorijā, jo tajos nav iekļauts nekāds aizliegums, bet gan ir paredzētas sankcijas tādas darbības vai bezdarbības gadījumā, kuras rezultātā ir notikusi izvairīšanās no nodokļa.

- 21 Visbeidzot, runājot par kategoriju “*de facto* tehniski noteikumi”, iesniedzējtiesa atzīmē, ka WWAG nav norādes uz citām normām, it īpaši uz 2016. gada 13. maija *Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten, Wiener Wettengesetz* (Likums par derību noslēgšanu un starpniecību šajā jomā, Vīnes Derību likums) (LGBL. 26/2016), kas grozīts ar 2019. gada 6. augusta *Gesetz, mit dem das Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz) geändert wird* (Likums, ar ko tiek grozīts Likums par derību noslēgšanu un starpniecību šajā jomā (Vīnes Derību likums)) (LGBL. 43/2019; turpmāk tekstā – “WW”), – tādējādi tas neietilpst šajā kategorijā.
- 22 Turklāt – un pieņemot, ka WWAG normas ir jā kvalificē kā “tehniski noteikumi” Direktīvas 2015/1535 izpratnē, – iesniedzējtiesai rodas jautājums par to, vai, ņemot vērā Tiesas judikatūru, WWAG projekta iepriekšēja nepaziņošana atbilstoši Direktīvas 2015/1535 5. panta 1. punktam nozīmē to, ka uz šo tiesisko regulējumu nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām.
- 23 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [...] Direktīvas [2015/1535] 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka [WWAG] normas, ar kurām ir paredzēts uzlikt nodokli par derību termināļu ekspluatāciju, ir jāvērtē kā “tehniskie noteikumi” šīs tiesību normas izpratnē?
- 2) Vai tas, ka par [WWAG] normām nav paziņots saskaņā ar Direktīvu 2015/1535, nozīmē, ka nedrīkst iekasēt tādu nodokli kā nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai Direktīvas 2015/1535 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts nodokļu tiesību norma, ar kuru ir noteikts nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju, ir uzskatāma par “tehnisku noteikumu” šā panta izpratnē.
- 25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka jēdziens “tehniskie noteikumi” aptver četru kategoriju pasākumus, proti, pirmkārt, “tehniskas specifikācijas” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, otrkārt, “citas prasības”, kā tās ir definētas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā, treškārt, “noteikumus par pakalpojumiem”, kuri ir minēti šīs direktīvas 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un, ceturtkārt, “dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu vai arī aizliedz veikt uzņēmējdarbību kā pakalpojumu sniedzējam”, šīs pašas direktīvas 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē (attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 204, 37. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs) (OV 1998, L 217, 18. lpp.), skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *VG Media*, C-299/17, EU:C:2019:716, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 26 Pirmām kārtām, ir jāprecizē, ka, lai valsts pasākums ietilptu Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajā tehnisko noteikumu pirmajā kategorijā, proti, lai uz to attiektos jēdziens “tehniskās specifikācijas”, šajā pasākumā noteikti ir jābūt atsaucei uz pašu precī vai tās iepakojumu un līdz ar to jābūt norādītām īpašībām, kurām jāpiemīt precei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *VG Media*, C-299/17, EU:C:2019:716, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 Šajā gadījumā – kā izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem – derību termināļu tehniskās specifikācijas ir reglamentētas nevis WWAG, bet gan WW, proti, tiesību aktā, kas Komisijai ir paziņots atbilstoši Direktīvai 2015/1535.
- 28 Tādējādi WWAG 1. pants – lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu – nosaka tikai to, kas ir jāsaprot ar “derību termināli” strīdīgā nodokļa piemērošanas jomas, proti, šo termināļu ekspluatācijas, noteikšanas nolūkos, un – kaut arī tajā šie termināļi ir aprakstīti – tajā nav noteiktas īpašības, kurām tiem ir jāpiemīt.
- 29 Šajos apstākļos tāds tiesiskais regulējums kā WWAG 1. pants – lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu – nav uzskatāms par “tehnisku specifikāciju” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 30 Otrām kārtām, runājot par jēdzienu “citas prasības” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē, ir jāatgādina, ka ar šo jēdzienu tiek apzīmēta prasība – kura nav tehniska specifikācija –, kas izvirzīta ražojumam, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē tā dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas pārstrādāšanas, atkārtotas izmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt ražojuma sastāvu vai īpašības, vai tā realizāciju.
- 31 Šajā gadījumā nekas lietas materiālos neļauj uzskatīt, ka WWAG 1. pantā, kas lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu, ir paredzēts nosacījums, kurš var būtiski ietekmēt derību termināļu sastāvu, īpašības vai realizāciju. Šajos noteikumos – kā ir norādīts jau šā sprieduma 28. punktā – ir tikai noteikta strīdīgā nodokļa piemērošanas joma.
- 32 Šajos apstākļos tāds tiesiskais regulējums kā WWAG 1. pants – lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu – nav uzskatāms par “citu prasību” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.
- 33 Trešām kārtām, attiecībā uz “noteikumiem par pakalpojumiem” ir jānorāda – no Direktīvas 2015/1535 I pielikuma 1. punkta d) apakšpunkta izriet, ka tādas “elektroniskās spēles, kas pieejamas videopasāžā, klientam klātesot”, kā pamatlietā aplūkotās derību spēles ar termināļu starpniecību ir uzskatāmas par pakalpojumu, ko nesniedz no attāluma.
- 34 Proti, attiecībā uz kvalifikāciju kā “noteikumi par pakalpojumiem”, kuri minēti Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kas aplūkots kopsakarā ar šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šajā direktīvā ir paredzēts priekšnoteikums, ka ir jāpastāv pakalpojumiem, kurus sniedz no attāluma.
- 35 Līdz ar to tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kas attiecas uz pakalpojumu, kurš netiek sniegts no attāluma, neietilpst “noteikumu par pakalpojumiem” kategorijā.
- 36 Ceturtām kārtām, runājot par Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto “tehnisko noteikumu” kategoriju, ir jāatgādina, ka tā attiecas uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu vai arī aizliedz veikt uzņēmējdarbību kā pakalpojumu sniedzējam. Attiecībā it īpaši uz izmantošanas aizliegumiem Tiesa jau ir nospriedusi, ka šie aizliegumi ietver pasākumus ar tādu tvērumu, kas acīmredzami pārsniedz atsevišķus iespējamās attiecīgās preces izmantošanas ierobežojumus, un tādējādi tie neaprobežojas ar vienkāršu tā izmantošanas aizliegumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 76. punkts).
- 37 Taču šajā gadījumā WWAG 1. pantā, kas aplūkots kopsakarā ar 2. panta 1. punktu, nav paredzēts nekāds aizliegums – tādējādi tas neietilpst tehnisko noteikumu kategorijā. Apstāklis, ka WWAG 8. panta 1. punktā ir paredzētas administratīvas sankcijas par strīdīgā nodokļa maksāšanas pienākuma

neizpildi, neliek apšaubīt šo secinājumu. Proti, nupat minētā tiesību norma nav piemērojama nedz pamatlietā aplūkotojām precēm, nedz derību spēļu rīkošanas pakalpojumiem, bet gan strīdīgā nodokļa maksātājam.

- 38 Papildus tam ir jāpiebilst, ka, runājot par *de facto* tehniskiem noteikumiem Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta iii) punkta izpratnē, Tiesa jau ir nospriedusi, ka nodokļu tiesību akti, kuriem nav pievienotas nekādas tehniskas specifikācijas, nedz arī kādas citas prasības, kuru ievērošana ar tiem ir jāpanāk, nav kvalificējami kā “*de facto* tehniski noteikumi” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 97. punkts).
- 39 Šajā gadījumā, pirmkārt, nevar tikt apgalvots, ka WWAG 1. pants – lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu – ir uzskatāms par nodokļu pasākumu, kurš ietekmē preču vai pakalpojumu patēriņu, veicinot tehnisku specifikāciju, citu prasību vai ar pakalpojumiem saistītu noteikumu ievērošanu, jo nekas šīs tiesību normas formulējumā neliecina, ka pienākums maksāt šo nodokli ir vērsts uz to, lai panāktu, ka attiecībā uz derību termināliem tiek ievēroti tehniski noteikumi, kuri savukārt ir atrodami citā tiesiskajā regulējumā, proti, WW. Otrkārt, šai valsts tiesību normai nav pievienotas tehniskās specifikācijas, citas prasības vai noteikumi par pakalpojumiem.
- 40 No tā izriet, ka tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais WWAG 1. pants, kas lasīts kopsakarā ar 2. panta 1. punktu, neietilpst kategorijā “tehniskās specifikācijas” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.
- 41 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2015/1535 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts nodokļu tiesību norma, ar kuru ir noteikts nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju, nav uzskatāma par “tehnisku noteikumu” šā panta izpratnē.

Par otro jautājumu

- 42 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts nodokļu tiesību norma, ar kuru ir noteikts nodoklis par derību termināļu ekspluatāciju, nav uzskatāma par “tehnisku noteikumu” šā panta izpratnē.

[Paraksti]